

*

Лѣкуването на заболѣлитѣ отъ синя пришка става най-сигурно отъ лѣкаръ. Само лѣкарътъ разполага съ всички необходими апарати и лѣчебни сръдства за успѣшно оздравяване на болнитѣ, чрезъ инжектиране и изгаряне на пришката. Ала трѣбва да се помни: **лѣкуването е толкова по-сигурно, колкото порано, по-навреме се почне.** Затуй, не се влачи и май по разни баби, знахари и самозвани лѣкувачи-шарлатани, а веднага прибѣгвай до лѣкаръ!

Я з в и.

1. Бюрократъ.

(Х. Н.).

Ние винимъ нашитѣ държавници и общественици въ бюрократизмъ, кога щапатъ по стария отѣпканъ пжтъ и не влагатъ никакво творчество, не вливатъ нищо ново въ държавния и общественъ животъ.

Винимъ нашитѣ законодатели, че сж бюрократи, кога за угода на известна форма влизатъ въ разрѣзъ съ самия животъ.

Винимъ нашитѣ чиновници въ бюрократизмъ, кога робуватъ на „параграфа“ и не искатъ да знаятъ за повеленията на здравия разсѣдкъ.

Що е бюрократизмъ? Какво значи бюрократъ?

Малко и история.

Думата бюрокрация е чуждица. Произлиза отъ бюро = канцелария. Значи, бюрократъ е канцеларистъ.

Бюрократията е рожба на просвѣтения монархизмъ. Презъ времето на тоя монархизмъ бюрократи се наричали държавнитѣ служители, които били поставени да изпълняватъ просвѣтената монаршеска воля. Тѣ считали себе си, че сж призвани да се грижатъ за духовното и материално благоденствие на народа. Тѣхниятъ девизъ е билъ: **„всичко за народа и нищо чрезъ народа“.**

Ще рече, тогава бюрократътъ не е билъ простъ изпълнителъ на монархическата заповѣдъ. Той е действувалъ въ името на известенъ идеалъ. Живѣлъ е съ съзнанието, че се грижи за настоящето и бждещето на държавата. Затова е ималъ чувство на отговорностъ.

Въ много случаи бюрократътъ е творчествувалъ, чертаелъ е нови пжтища, поставялъ е нови цели. И все-пакъ — сжщо